

- II. Al doilea motiv de recurs: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 – neaplicarea principiului specialității
4. Tribunalul a calificat produsele relevante, într-un sens excesiv de larg, ca fiind produse necostisitoare, de consum curent, a căror cumpărare nu este precedată de o perioadă lungă de reflecție. Aceasta a condus la concluzia greșită a Tribunalului că publicul relevant ar avea un nivel redus de atenție, în special în ceea ce privește indicațiile de pe ambalaj.
 5. Tribunalul ar fi trebuit mai degrabă să analizeze, în privința produselor foarte specifice (de exemplu cofetărie, ciocolată, produse din ciocolată, patiserie și înghețate) care este nivelul de atenție acordat de consumatori și ce rol joacă în privința acestuia ambalajul foarte specific, astfel cum este acoperit de marca solicitată. Tribunalul nu a luat în considerare situația de cumpărare foarte tipică în ceea ce privește aceste produse.
 6. Neluând în considerare trăsăturile specifice ale produselor relevante, Tribunalul nu a aplicat principiul specialității. Dacă Tribunalul ar fi făcut-o în mod corect, ar fi luat în considerare faptul că consumatorii produselor relevante sunt obișnuiți să acorde un nivel ridicat de atenție culorilor, formei și designului ambalajului. Consumatorii produselor relevante nu ar avea nicio problemă să identifice originea produselor numai pe baza combinației de linii, culori și forme, astfel cum este acoperită de marca solicitată.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1).

**Recurs introdus la 4 august 2016 de Wolf Oil Corp. împotriva Hotărârii Tribunalului (judecător unic)
din 1 iunie 2016 în cauza T-34/15, Wolf Oil Corp./Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate
Intelectuală**

(Cauza C-437/16 P)

(2016/C 428/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Wolf Oil Corp. (reprezențanți: P. Maeyaert și J. Muyldermans, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 1 iunie 2016 în cauza T-34/15;
- Obligarea EUIPO și a intervenientei în primă instanță la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Wolf Oil.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul formulat, recurenta (Wolf Oil) solicită Curții anularea Hotărârii din 1 iunie 2016, Wolf Oil/EUIPO – SCT Lubricants (CHEMPIOIL) (T-34/15, nepublicată, EU:T:2016:330, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care Tribunalul a respins acțiunea formulată de Wolf Oil împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală („EUIPO”) din 31 octombrie 2014 (cauza R 1596/2013-5). Recursul este întemeiat pe două motive.

Prin intermediul primului motiv, Wolf Oil susține că hotărârea atacată este viciată printr-o motivare insuficientă și prin denaturarea probelor, în măsura în care nu a răspuns la o serie de argumente și de incoerențe invocate de Wolf Oil în susținerea motivului potrivit căruia EUIPO a aplicat incorect riscul de confuzie [articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) privind marca Uniunii Europene (¹) (astfel cum a fost modificat recent prin Regulamentul nr. 2015/2424 (²))].

Prin intermediul celui de al doilea motiv, Wolf susține că hotărârea atacată a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene, prin faptul că a aplicat incorect principiile referitoare la riscul de confuzie. Motivul este structurat în trei părți. Primele două părți ale celui de al doilea motiv sunt întemeiate pe o interpretare eronată a regulii bine stabilite în jurisprudența Tribunalului și a Curții potrivit căreia diferențele conceptuale dintre mărci pot neutraliza, într-o anumită măsură, similitudinile vizuale și fonetice dintre acestea. A treia parte a celui de al doilea motiv contestă hotărârea atacată în măsura în care, în cadrul evaluării globale a riscului de confuzie, nu s-a luat în considerare utilizarea reală a mărcilor pe piață.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 75, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2015/al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară și a Regulamentului (CE) nr. 2868/95 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2869/95 al Comisiei privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO L 341, p. 21).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 11 august 2016 – Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd

(Cauza C-447/16)

(2016/C 428/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant-recurent: Roland Becker

Pârâtă-intimată: Hainan Airlines Co. Ltd

Întrebarea preliminară

În cazul unui transport aerian de persoane pe o rută compusă din două zboruri, care nu presupune o ședere cu o durată considerabilă pe aeroportul de transfer, se consideră că locul executării, în sensul articolului 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 ⁽¹⁾, este locul de plecare pentru prima etapă a rutei, chiar dacă dreptul la compensație prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽²⁾ și invocat în acțiunea introdusă se întemeiază pe un incident care a intervenit în timpul celui de al doilea zbor, iar acțiunea a fost introdusă împotriva celeilalte părți din contractul de transport, un operator efectiv de transport aerian care a efectuat al doilea zbor al rutei, dar nu și primul zbor?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 11 august 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan/Air Nostrum L.A.M. S.A.

(Cauza C-448/16)

(2016/C 428/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof